

Ca un actor...

Alina Cristian

Ca un actor...

Ca un actor, pe-o scenă în ovații,
Apare omul, umil, cu umerii aduși...
Cu fața palidă și ochii arși,
De lacrimi, patimi și-aspirații.

Și mai zâmbește uneori, cam strâmb,
Privește înspre lume, parcă-i mut...
Poverile-i din sufletu-abătut,
L-apasă cu durere, ca și-un plumb.

Și neputința ce-o purtăm în sânge,
Se vede-n chipuri pale, cum ne frânge
Nici lacrima fierbinte, neputând-o stinge,

Speranța noastră rămânând doar un abis,
Un mare hău de casă, far' de-acoperiș
Îngerii privind cu zâmbete-nghețate, triști.

-1 Noiembrie 2015-